

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

... ในบรรดาปัจจัยในการพัฒนาประเทศนั้น กำลังคนนับได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เพราะเหตุว่า ถ้ามีคนจำนวนพอสมควร มีความรู้ความสามารถเหมาะสมแก่หน้าที่การงานและมีการจัดการที่ดีแล้ว โอกาสที่จะทำงานให้ได้รับผลดีและประหยัดย่อมง่ายขึ้นเป็นอันมาก คนสำคัญยิ่งกว่าเงินและสิ่งของมากมายนัก เพราะถ้าคนสามารถแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและรวดเร็ว¹

หลักการบริหารดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการดำเนินการในด้านใดก็ตาม ถ้าได้มีคนที่ดีและมีความสามารถต่อการดำเนินการนั้นแล้วความสำเร็จก็จะติดตามมาด้วยดี ดังนั้นความสำคัญในประเด็นนี้จึงอยู่ที่ ทำอย่างไรจึงจะได้คนดีและมีความสามารถต่อการดำเนินการ นั้นหมายถึง การคัดเลือกคนหรือการสรรหาคน ซึ่งเมื่อมีวิธีการและดำเนินการที่ดีแล้ว ย่อมจะนำมาซึ่งความสำเร็จในการดำเนินงานนั้น

ในระบอบการเมืองปัจจุบัน เป็นความจริงของทุกระบบการเมืองที่จะต้องทำการคัดเลือกและเสนอบุคคล เพื่อเป็นตัวแทนในการใช้อำนาจทางการเมือง โดยผ่านกระบวนการทางการเมืองของพรรคการเมือง ดังนั้นพรรคการเมืองจึงเป็นหน่วยงานหรือสถาบันทางการเมืองที่จะทำการคัดเลือกเพื่อเสนอบุคคลของพรรคการเมืองจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง

¹คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, เอกสารการสัมมนาพัฒนาบริหาร, (พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2507), หน้า 240 อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, การบริหาร (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2526), หน้า 239.

การเลือกสรรบุคคลของพรรคการเมืองไทย ในการเลือกตั้งในแต่ละครั้งที่ผ่านมา มักจะมีประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ ในการพิจารณา ดังนี้

...รัฐธรรมนูญกำหนดให้พรรคการเมือง ต้องส่งผู้สมัครไม่ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวน ส.ส. ตอนนั้นเห็นผลดี และผลเสียหรือยัง

การบังคับแบบนี้ เท่ากับบังคับพรรคการเมืองทั้งหลายว่า จะต้องมีส่วนให้มากพอที่จะส่ง แต่ที่เมืองไทยเรานี้เรียกว่า ลูกไม้เรียวก็เยอะ พุดง่าย ๆ พวกพรรคการเมือง คนของตัวเองไม่ครบก็จ้างคนไปลง เวลาทุกจังหวัดจะมีพรรคการเมืองเข้าไปเลือกตั้ง สิบกว่าพรรค ระดมกันเข้าไป เพื่อให้ได้ยอด 174 คน เสร็จแล้วเขาก็ไม่หาเสียงกัน เหลืออยู่พรรคสองพรรคที่หาเสียงกันอย่างนี้ ก็เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ประชาธิปไตยเข้มแข็งขึ้น ทำให้พรรคการเมืองดีขึ้นมันก็ดีขึ้นเหมือนกัน...

เมื่อเห็นว่านโยบายของพรรคการเมืองแต่ละพรรค ไม่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องจูงใจให้ประชาชนสนับสนุนหรือลงคะแนนเสียงให้ ความจำเป็นประการแรก จึงต้องพยายามที่จะเลือกเฟ้นหา บุคคลที่มีชื่อเสียงหรือเชื่อว่าประชาชนนิยมเชื่อถือมาเป็นหัวหน้าพรรค ส่วนในประการที่สองคือ เลือกเฟ้นตัวผู้สมัครรับเลือกที่เห็นว่ามีความเชื่อถือ และมีฐานะพอที่จะช่วยตัวเองในทาง การเงินได้ตามสมควร เพราะเป็นที่ยอมรับกันว่า การเลือกตั้งในปัจจุบันเงินกลายเป็นปัจจัยสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้จะเห็นได้จากการเลือกตั้งในแต่ละคราวที่ผ่านมาแล้วคือ ผู้ที่พรรคส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นสมาชิกพรรคมาก่อนหรือเพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเท่านั้น...

² "บทสัมภาษณ์ พลตรี ประमाण อติเรกสาร ประธานที่ปรึกษาพรรคชาติไทย, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 29 (มิถุนายน 2529) : 26.

³ คนกลาง, "มองการเมือง", สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ (16 มีนาคม 2529) : 10.

นับตั้งแต่ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรครวมไทยคือ พ่อเลี้ยง ชูวิทย์ จิตรสกุล เอเยนต์ใหญ่ขายรถยนต์ในจังหวัดแพร่ พ่อเลี้ยงพันธ์ ผาทอง ซึ่งเป็นประธานอำนวยการเลือกตั้ง พ่อเลี้ยง สานิต ศุภศิริ พ่อเลี้ยง ประยุทธ์ ผาทอง พ่อเลี้ยง สักวาฬ วังสุวรรณ และพ่อเลี้ยงมนตรี แสงสร้อย โดยมี ส.ส. ของพรรครวมไทยทั้ง 18 คน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการคณะนี้ พรรครวมไทยก็เป็นต่อ พรรคประชาธิปไตยไปหลายชุม...⁴

นิยม ปุราคำ ได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งไว้ว่า

เห็นด้วยว่า การเลือกตั้งระบบพรรคนั้นจะทำให้ประชาชนมีโอกาสเลือกรัฐบาลตามความสมัครใจได้ แต่เมื่อระบบพรรคการเมืองของไทยยังไม่เป็นปึกแผ่นมั่นคง และระบบการเลือกตั้งยังไม่รัดกุมเพียงพอ จนถึงกับเป็นการแสดงออกซึ่งเจตจำนงทางการเมืองของประชาชนได้ เราก็มีความเห็นว่าการพิจารณาถึงคุณสมบัติ อันได้แก่ ความรู้ ความประพฤติ ตลอดจนภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ยังมีความจำเป็น อย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้⁵

จากข้อคิดเห็นในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองดังกล่าวข้างต้น ทั้งจากบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองหรือทัศนะข้อคิดเห็นต่าง ๆ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหา ของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทยในการเลือกตั้งแต่ละครั้งได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง การว่าจ้างบุคคลให้ไปลงสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ได้ยอดครมตามจำนวนที่รัฐธรรมนูญกำหนดหรือในเรื่องของการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีฐานะการเงินดี ไปลงสมัครรับเลือกตั้งทั้ง ๆ ที่ส่วนใหญ่ยังไม่เคยเป็นสมาชิกพรรค หรือเพิ่งเข้าเป็นสมาชิก เมื่อมีการ

⁴จับจุดการเมือง, "เลือกตั้งซ่อมแพร่ เกมพิสูจน์กันสองผู้ยิ่งใหญ่," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 17-23 (มกราคม 2531) : 4.

⁵บทบรรณาธิการ, "ชื่อของพรรคกับคุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร," สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 18 (พฤษภาคม 2529) : 2.

สมัครรับเลือกตั้งเท่านั้น หรือจากทวิเคราะห์การเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดแพร่ (วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2531) ซึ่งวิเคราะห์ว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรครวมไทย มีโอกาสได้รับชัยชนะมากกว่า ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ เพราะฐานอำนาจการเมืองมีทั้งสถานภาพทางสังคมและฐานอำนาจทางเศรษฐกิจของผู้รับสมัครรับเลือกตั้งที่แตกต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสถานภาพทางสังคม และสถานภาพทางเศรษฐกิจ ของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยให้พรรคได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง รวมทั้งปัญหาในเรื่องคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งมักจะก่อให้เกิดปัญหาในเรื่องสมาชิกภาพ ภายหลังจากที่ได้รับการเลือกตั้งแล้วอยู่เสมอ ๆ เป็นต้น ล้วนแต่เป็นปัญหาต่อการพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในกระบวนการทางการเมืองไทย เป็นอย่างยิ่งกล่าวคือ หากพรรคการเมืองแต่ละพรรคการเมืองมีการเลือกสรรสมาชิกพรรคเป็นอย่างดี ก่อนที่จะส่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรค โดยในการเลือกสรรของพรรคการเมืองมีผลดีต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยของระบบการเมืองไทย อันตั้งอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้อง ก็จะมีผลต่อประชาชนที่จะเลือกเฟ้นบุคคลที่มีความเหมาะสมมากกว่าเข้ามาบริหารประเทศ อันเป็นวิธีการเลือกคนดีถึงสองชั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะทำให้ระบบพรรคการเมืองและระบบรัฐสภามีโอกาสดำเนินไปตามครรลองที่ถูกต้องในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งเป็นการสร้างความเข้มแข็งมั่นคงให้เกิดขึ้นตามมาด้วย ดังนั้นการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย จึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่ง ควบคู่ไปกับกระบวนการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย

โดยที่พรรคการเมือง ซึ่งหมายถึง คณะหรือสมาคมของบุคคลซึ่งตกลงกันถึง "หลักการแห่งอำนาจปกครอง" (Principles of Government) ไว้อย่างกว้าง ๆ และตกลงกันนำหลักการนั้นมาใช้ปฏิบัติ จะทำหน้าที่รักษาอำนาจในการปกครองให้ต่อเนื่องกัน ช่วยสร้างความชอบธรรมของการมีอำนาจปกครองเป็นเครื่องประกัน สิทธิและเสรีภาพความเสมอภาคให้กับประชาชนมิให้ ผู้มีอำนาจทางการเมืองดำเนินการไปในทางเผด็จการ อันจะเป็นการทำให้ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองอันเป็นเป้าหมายของการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้น⁷ มีหน้าที่ที่สำคัญอยู่

⁶ หยุด แสงอุทัย, พรรคการเมือง (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล, 2517), หน้า 7.

⁷ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา, "พรรคการเมือง." (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา 2526), หน้า 1 (อัดสำเนา)

ประการหนึ่ง ซึ่งพรรคการเมืองทุกพรรคจะต้องจัดทำคือ หน้าที่ในการสรรหาบุคคลให้เป็นผู้นำทางการเมือง ทั้งในด้านการบริหารในคณะรัฐบาล และการสรรหาบุคคลเสนอตัวต่อประชาชนเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎร^{๑๑} หน้าที่ในการสรรหาบุคคลเพื่อสมัครรับเลือกตั้งนี้เป็นหน้าที่สำคัญ ซึ่งพรรคการเมืองจะละเลยการปฏิบัติไม่ได้โดยการเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง โดยพยายามต่อสู้เพื่อได้จัดตั้งรัฐบาลเพื่อบริหารประเทศ^{๑๒}

การที่พรรคการเมืองจะสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเมืองได้นั้น พรรคการเมืองจะต้องต่อสู้ทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยด้วยวิถีทางของระบอบการเลือกตั้ง และการที่พรรคการเมืองจะประสบผลสำเร็จในการเลือกตั้งนั้น เพื่อให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้ง อันหมายถึงการบรรลุเป้าหมายหลักทางการเมืองของพรรคการเมือง ดังนั้นการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองจึงเป็นเสมือนก้าวแรกในการที่จะก้าวไปสู่เป้าหมายหลักทางการเมืองของพรรคการเมือง ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งถ้าก้าวแรกของพรรคการเมืองประสบผลสำเร็จแล้ว ก็จะมีผลต่อความสำเร็จของพรรคการเมืองในก้าวต่อไป แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าก้าวแรกของพรรคการเมือง อันหมายถึง การเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองประสบกับความล้มเหลว การที่พรรคการเมืองจะประสบผลสำเร็จในกระบวนการทางการเมืองจึงเป็นเรื่องที่ยากและลำบาก เพราะฉะนั้น ความสำคัญของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง จึงเห็นความสำคัญในแง่ของรากฐานที่จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ในกระบวนการทางการเมือง

Conrad Joyner ได้สรุปแนวความคิดเรื่อง การเลือกสรรทางการเมืองไว้ในเรื่อง Political Recruitment^{๑๓} โดยได้กล่าวถึงการเลือกสรรทางการเมืองไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเลือกสรรทางการเมืองคือ ภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้ง อันได้แก่ฐานะ

^{๑๑}จำลอง สาลีสังข์ และคณะ, พรรคการเมืองไทยและผลการเลือกตั้ง 19 (กรุงเทพฯ : สหประชาพาณิชย์, 2529), หน้า 12.

^{๑๒}ทวีศักดิ์ พันธุ์สุระ, "การต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมืองไทย : ศึกษากรณีพรรคกิจสังคม" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง วิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 10.

^{๑๓}Conrad Joyner The America Politician, (The Tucson : The University of Arizona Press, 1971), p.139-155.

ทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ การเป็นบุคคลในครอบครัวชั้นสูง เป็นต้น และเป้าหมายหลักทางการเมือง ความสนใจและความทะเยอทะยานทางการเมือง ของผู้สมัครรับเลือกตั้ง สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของคณะกรรมการผู้ทำการเลือกสรรนั้นหมายความว่า ในระบบการเมืองอเมริกา กระบวนการเลือกสรรทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง มักจะอาศัยฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจและเป้าหมายหลักทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ทั้งนี้ ผลจากการมีกระบวนการเลือกสรรทางการเมืองที่รัดกุมตามแนวความคิดของ Conrad Joyner ดังกล่าว จะนำมาสู่ความสำเร็จทางการเมืองทั้งของพรรคการเมืองและตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งเอง นั่นก็คือ การได้รับความไว้วางใจจากประชาชน อันเป็นผลมาจากการกลั่นกรองความสามารถและความเหมาะสมมาแล้วในขั้นหนึ่ง และนอกจากนี้ยังมีผลต่อระบบการปกครองของประเทศในแง่ของการได้ผู้ที่มีความเหมาะสมทางการเมือง ไม่ว่าจะเป็นในด้านฐานะทางสังคม ฐานะทางเศรษฐกิจ ความรู้ความสามารถหรืออุดมการณ์ทางการเมือง อันหมายถึงการมีเป้าหมายหลักทางการเมืองร่วมกัน เป็นต้น มาช่วยรักษาความอยู่รอดของระบบการเมือง ทั้งนี้ถ้าขาดการกลั่นกรองและการเลือกสรรหาตัวบุคคลที่เหมาะสมแล้ว เช่น คำนี้ถึงปัจจัยทางสังคมหรือปัจจัยทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว โดยขาดการมีเป้าหมายหลักทางการเมืองหรืออุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน ก็อาจจะนำมาซึ่งความล้มเหลววุ่นวายทางการเมืองของระบบทางการเมืองได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเลือกสรรทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง มีความสำคัญต่อระบบการเมืองทุกระบบการเมือง โดยเฉพาะในระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา

ในกระบวนการการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง ของทุกระบบการเมือง นอกจากคณะกรรมการผู้มีอำนาจในการเลือกสรรจะมีความสำคัญต่อกระบวนการเลือกสรรแล้ว ตัวผู้สมัครรับเลือกตั้งก็นับว่ามีความสำคัญอยู่ไม่น้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะตัวบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองจะต้องพยายามแข่งขันกันระหว่างสมาชิกของพรรคการเมืองเอง เพื่อให้ได้รับการเลือกสรรจากคณะกรรมการผู้มีอำนาจในการเลือกสรรของแต่ละพรรคการเมือง ทั้งนี้ ในการแข่งขันของสมาชิกภายในพรรคจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ รวมทั้งประสบการณ์ทางการเมือง ซึ่งจะทำให้สมาชิกของแต่ละพรรคมีความตื่นตัวทางการเมือง และจะทำให้การเลือกสรรของคณะกรรมการเลือกสรร ได้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีความรู้ความสามารถทางการเมืองและมีความเหมาะสมอย่างแท้จริง

ในระบบการเมืองไทยการเลือกตั้งในแต่ละคราวที่ผ่านมา พรรคการเมืองก็จะทำหน้าที่ในการสรรหาบุคคล มาเป็นผู้สมัครเลือกตั้งในนามของพรรค เพื่อเป็นตัวแทนในการต่อสู้ทางการเมืองของพรรคการเมือง การเลือกตั้งครั้งล่าสุดซึ่งพรรคการเมืองไทยส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเข้าลงสมัครรับเลือกตั้งคือ การเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ต้องสังกัดพรรคการเมืองและพรรคการเมืองต้องส่งสมาชิกลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ต่ำกว่าครึ่งของจำนวน ส.ส. นั้น มีพรรคการเมืองส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นจำนวน 16 พรรค โดยมีผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นจำนวน 3,813 คน¹¹ แยกเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพศชายจำนวน 3,452 คน และผู้สมัครรับเลือกตั้งเพศหญิง จำนวน 361 คน จากจำนวน ส.ส. ที่มีได้จำนวน 347 คน ทั้งนี้การเลือกตั้งทั่วไปปี 2529 มีพรรคการเมืองพรรคเดิมที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งในปี 2526 จำนวน 7 พรรค¹² และพรรคการเมืองใหม่ที่จัดตั้งขึ้นและส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งลงสมัครรับเลือกตั้งในครั้งนี้อีก 9 พรรค ซึ่งเท่ากับว่าทำให้จำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งมีจำนวนเพิ่มขึ้นกว่าเก่าเป็นจำนวน 1,937 คน นั้นหมายความว่า พรรคการเมืองที่ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะต้องทำการเลือกสรรตัวบุคคลที่จะมาเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยกระบวนการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของไทย โดยเฉพาะในการเลือกตั้งทั่วไปปี 2529 ซึ่งรัฐธรรมนูญกำหนดจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งของแต่ละพรรคการเมืองไว้ ก็คือ การขาดความรัดกุมและความเหมาะสมของกระบวนการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ กล่าวคือ การที่พรรคการเมืองคำนึงถึงจำนวนยอดของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนด ทั้งนี้ดังที่เห็นข่าวปรากฏขึ้นว่า มีการว่าจ้างให้ไปลงสมัครรับเลือกตั้งหรือการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองบางพรรคที่ลงสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งมักจะเป็นผู้ที่มีฐานอำนาจทางเศรษฐกิจดี อันเป็นข้อได้เปรียบทางการเมือง ซึ่งอาจจะทำให้ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งอัน

¹¹ สัมภทธี มิวังค์อุโฆษ, สยามออกฉนวนค 2530 (กรุงเทพฯ : สยามบรรณจำกัด, 2530), หน้า 275.

¹² มนุชญ์ วัฒนโกเมร, ข้อสมมติฐานพรรคการเมืองปัจจุบันและพรรคการเมืองกับการเลือกตั้ง ปี 2522-2529, หน้า 499.

แสดงถึงความสำคัญของฐานอำนาจทาง เศรษฐกิจหรือการที่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง บางคนของบาง พรรคลงสมัครรับเลือกตั้ง ในนามของพรรคการเมือง โดยไม่เคยเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองมาก่อนหรือสมัคร เข้าเป็นสมาชิกเพื่อลงสมัครรับเลือกตั้ง เมื่อมีการเลือกตั้งเท่านั้น ซึ่งย่อมส่งผลถึง การขาดการมีเป้าหมายหลักทางการเมืองอย่างแท้จริง อันมีผลสู่ระบอบการปกครองของประเทศ

ประเด็นปัญหาที่น่าสนใจศึกษาและนำมาเป็นหัวข้อในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ จึงมุ่ง พิจารณาถึงการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย โดยเป็นการศึกษาว่า โดย ทัว ๆ ไปแล้ว คณะกรรมการบริหารพรรคมีแนวความคิดอย่างไร ในการเลือกสรรผู้สมัครรับ เลือกตั้งและมีกระบวนการในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างไร โดยมุ่งศึกษาว่าภายใต้ จำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมือง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากนั้น ทำไมคณะกรรมการบริหาร พรรคซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจเลือกสรร จึงเลือกบุคคลนั้น ๆ ลงสมัครรับเลือกตั้งในนามของ พรรค ในขณะที่ตัดทอนจำนวนของผู้ที่ไม่ได้รับการเลือกตั้งทิ้งไป นั่นก็คือการศึกษาถึงปัจจัยหรือ องค์ประกอบที่สำคัญที่ คณะกรรมการบริหารพรรคใช้เป็นมาตรฐาน หรือเกณฑ์ในการพิจารณา เลือกสรรของพรรคการเมืองไทย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

จากการกล่าวถึงสภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหามาแล้วนั้น วัตถุประสงค์หรือปัญหา ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "การเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย" ของผู้ศึกษาจึง มีดังนี้คือ

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดโดยทั่ว ๆ ไปของพรรคการเมืองไทย ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งว่า มีแนวความคิดอย่างไรในการเลือกสรร
2. เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งพรรคการเมืองไทยใช้เป็นมาตรฐานหรือเกณฑ์ ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งว่ามีองค์ประกอบอะไรบ้าง เป็นเกณฑ์ ที่สำคัญในการสรรหา

สมมติฐานในการวิจัย

ตามความคิดของ Conrad Joyner ซึ่งได้กล่าวสรุปถึงองค์ประกอบที่สำคัญเป็นเกณฑ์ในการเลือกสรรทางการเมือง ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น Conrad Joyner ได้ให้ความสำคัญแก่หลักการ 2 ประการ อันต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดเสียมิได้ ซึ่งก็คือภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งและเป้าหมายหลักทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง นั้นหมายความว่าคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีความเหมาะสมต่อการเลือกสรรทางการเมืองก็คือ การมีภูมิหลังที่ดีอันได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ ฐานะทางสังคม เป็นต้น และเป้าหมายหลักทางการเมือง อันได้แก่ อุดมการณ์ทางการเมือง กล่าวอีกนัยหนึ่งการมีทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญทั้งสองประการ เป็นเงื่อนไขหรือองค์ประกอบที่สำคัญในการพิจารณาเลือกสรรทางการเมือง

จากการกล่าวถึง ทักษะและความคิดทั้งของนักวิชาการ และนักการเมืองไทยมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า ในการเลือกสรรทางการเมืองของพรรคการเมืองไทย ต่อการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้น เป็นไปในลักษณะที่ให้ความสำคัญแก่ภูมิหลังของผู้สมัครรับเลือกตั้งอันได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ และฐานะทางสังคม มากกว่าการมีอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกันของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ ดังข้อคิดเห็นที่ได้เสนอไปแล้วนั้นว่า "ความจำเป็นของพรรคการเมือง ที่จะต้องเลือกเฟ้นหรือเฟ้นหาบุคคลที่มีฐานะทางการเงินดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพียงพอต่อการช่วยเหลือตนเอง และพรรคในการลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นความจำเป็นที่จะต้องทำในขณะที่นโยบายหรืออุดมการณ์ทางการเมืองของพรรคการเมือง ไม่สามารถที่จะช่วยสร้างความศรัทธา และเป็นเครื่องจูงใจให้ประชาชนสนับสนุนได้"

ดังนั้น จากแนวความคิดดังกล่าว ในการเลือกสรรทางการเมือง ประกอบกับทักษะความคิดเห็นดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้นำมาเป็นหลักเกณฑ์ในการตั้งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้มีดังนี้คือ

1. พรรคการเมืองไทยมีแนวความคิดในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยพิจารณาถึงความสำคัญมากน้อยของปัจจัยที่ไม่เป็นทางการต่าง ๆ เหล่านี้ตามลำดับดังนี้

1.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้สมัครรับเลือกตั้ง

- 1.2 ฐานะทางสังคม อันได้แก่ สถานภาพทางสังคม ชื่อเสียงความนิยมเชื่อถือจากประชาชนและบุคลิกภาพของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 - 1.3 ประสบการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 - 1.4 อุดมการณ์ทางการเมืองของผู้สมัครรับเลือกตั้ง
2. การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย ขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งกับคณะกรรมการบริหารพรรคมากกว่า การมีอุดมการณ์ทางการเมืองร่วมกัน

ขอบเขตการวิจัย

เนื่องจากพรรคการเมืองในปัจจุบัน ที่จดทะเบียนพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง 2524 มีจำนวน 16 พรรค ซึ่งเท่ากับว่ามีจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งมีอำนาจในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง จำนวน 257 คน ดังนั้น หากผู้วิจัยทำการศึกษาหมดทุกพรรคการเมืองแล้วก็จำเป็นต้องใช้เวลา และงบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งเกินกำลังและความสามารถของผู้วิจัยที่จะกระทำได้ เพราะมีเวลาและงบประมาณอันจำกัด ฉะนั้นในการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะพรรคการเมือง 4 พรรค คือ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม และพรรคประชากรไทย ทั้งนี้เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกพรรคการเมืองทั้ง 4 พรรค ดังกล่าวขึ้นมาทำการศึกษาก็เนื่องจากว่า พรรคการเมืองทั้ง 4 พรรค เป็นพรรคการเมืองใหญ่ซึ่งมีโครงสร้างการจัดองค์การพรรคอย่างมีระบบมานาน และเป็นพรรคการเมืองซึ่งมีบทบาททางการเมืองเป็นอย่างมากในระบบการเมืองไทย ประกอบกับในการเลือกตั้งครั้งล่าสุดคือ เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 พรรคการเมืองทั้ง 4 พรรค ดังกล่าว เป็นพรรคการเมืองที่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งได้รับการเลือกตั้งเป็นจำนวนมากน้อยเรียงตามลำดับ รวมทั้งยังเป็นพรรคการเมืองที่เข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาล และไม่เข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาล โดยทำหน้าที่ในฐานะพรรคฝ่ายค้านคือ พรรคประชากรไทย

ทั้งนี้ ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาวิจัยจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคของทั้ง 4 พรรคการเมืองดังกล่าว ซึ่งทำหน้าที่ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยจะทำการศึกษาเฉพาะในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้ง ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2529 เท่านั้น

ตัวแปรสำคัญในการวิจัย

จากปัญหาและสมมุติฐานการวิจัยข้างต้น ตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยมีดังต่อไปนี้คือ

- ความสำคัญมากน้อยของปัจจัยที่ไม่เป็นทางการ อันได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ, ฐานะทางสังคม, ประสบการณ์ทางการเมือง, อุดมการณ์ทางการเมือง
- ข้อต่อร่องระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและผู้สมัครมากกว่าการมีอุดมการณ์ร่วมกัน
- แนวความคิดในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ทั้งนี้ โดยมีบทบาททางทฤษฎีตามที่ระบุไว้ในสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - ความสำคัญมากน้อยของปัจจัยที่ไม่เป็นทางการ
 - ข้อต่อร่องระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและผู้สมัครมากกว่าการมีอุดมการณ์ร่วมกัน
2. ตัวแปรตาม
 - แนวความคิดในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง
 - การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ตัวแปรอิสระ

(Independent Variable)

ความสำคัญมากน้อยของปัจจัย
ไม่เป็นทางการ

ตัวแปรตาม

(Dependent Variable)

แนวความคิดในการเลือกสรร
ผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อต่อร่องระหว่างคณะกรรมการ
บริหารพรรค และผู้สมัครรับเลือกตั้ง
มากกว่าการมีอุดมการณ์ทางการเมือง
ร่วมกัน

การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง

นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

- ความสำคัญมากน้อยของปัจจัยที่ไม่เป็นทางการ หมายถึงการพิจารณาถึงความสำคัญมากน้อยของคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้ง นอกเหนือจากคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติพรรคการเมือง และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งอื่นได้แก่ คุณสมบัติต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องชี้ (Indicators) ดังนี้ คือ

1. ฐานะทางเศรษฐกิจ พิจารณาจาก
 - การให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่พรรคของผู้สมัครฯ
 - การให้เงินอุดหนุนใช้จ่ายในการเลือกตั้ง
 - ทรัพย์สินส่วนตัว ของผู้สมัครฯ
 - การเป็นผู้มีภูมิลำเนาในภาคที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจ
2. ฐานะทางสังคม พิจารณาจาก
 - การเป็นบุคคลที่มีฐานะทางอาชีพสูง
 - การเป็นบุคคลที่ได้รับความเคารพนับถือ
 - การเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงดี
 - การเป็นบุคคลที่มีหน้าที่การงานดี
3. ประสบการณ์ทางการเมือง พิจารณาจาก
 - การเคยเป็นผู้แทนราษฎร
 - การเป็นนักการเมืองท้องถิ่น
 - การมีกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับพรรค
 - เป็นผู้ที่เคยสมัครแต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง
4. อุดมการณ์ทางการเมือง พิจารณาจาก
 - ความสอดคล้องกันระหว่างนโยบายของผู้สมัครและพรรคการเมือง
 - การยื่นใบสมัครเข้าเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง

แนวความคิดในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานที่พรรคการเมืองไทยใช้เป็นหลักเกณฑ์ ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง อันถือว่าเป็นความคิดที่ยอมรับ และใช้ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย

ข้อตกลงระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งและคณะกรรมการบริหารพรรค หมายถึง การเสนอข้อตกลงแลกเปลี่ยนของคณะกรรมการบริหารพรรค ในการได้มาซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองอันหมายถึง ข้อตกลงแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ข้อตกลงแลกเปลี่ยนในตำแหน่งหน้าที่

การสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง หมายถึง วิธีการในการได้มาซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองตามแนวความคิดในการเลือกสรร นั่นก็คือ การได้มาซึ่งผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกันไปตามแต่พรรคการเมือง

วิธีการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง "การเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย" นี้ อาจจำแนกการศึกษาเป็นสองส่วนคือ ในส่วนแรกเป็นการศึกษาโดยข้อมูลเอกสารที่มีอยู่แล้ว (Cristing Data) และในส่วนที่สองเป็นการศึกษาโดยวิธีการสำรวจ (Survey Research) ทั้งนี้ หลักการและการดำเนินการปฏิบัติจริงในการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนต่อเนื่องตามลำดับดังนี้ คือ

1. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Review of related literatures) ซึ่งศึกษาถึงทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับการเลือกสรรทางการเมือง (political recruitment) ทฤษฎีการตัดสินใจตลอดจนประวัติความเป็นมาของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองในต่างประเทศเช่น อังกฤษ เป็นต้น รวมทั้งลักษณะโครงสร้างของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย โดยการศึกษาจากข้อมูลด้านเอกสารนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

1.1 เอกสารประเภทรายงาน ได้แก่ รายงานการประชุมนโยบายพรรคการเมือง รายงานต่าง ๆ ของพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้อง

1.2 กฎหมาย ระเบียบและคำสั่ง ได้แก่ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พระราชบัญญัติการเลือกตั้ง พระราชบัญญัติพรรคการเมือง 2524 ระเบียบข้อบังคับพรรคการเมือง

1.3 เอกสารสิ่งตีพิมพ์ ได้แก่ บทความ ปาฐกถา หรือข้อเขียนประเภท ประมวลเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเลือกสรรทางการเมืองที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

1.4 เอกสารการวิจัย ได้แก่ ผลงานการวิจัย วิทยานิพนธ์ งานเขียนทางวิชาการ อันเป็นหลักฐานทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การวิจัยสำรวจ (Survey Research)

การวิจัยในส่วนนี้ ได้ใช้วิธีการสัมภาษณ์เป็นหลักซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชากรวิจัยและการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยนี้ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ คณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการการเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคมและพรรคประชากรไทย ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง ทั้งนี้โดยที่ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างธรรมดาจากคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการเลือกตั้งของ 4 พรรค เพื่อเข้าทำการสัมภาษณ์

2.2 เครื่องมือสัมภาษณ์และวิธีการสัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ เป็นเทคนิควิธีที่เน้นหนักในการศึกษา ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้สร้างแบบการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีคำถามและข้อกำหนดแน่นอนตายตัว ใช้คำถามแบบเดียวกันทั้งหมดโดยที่ลักษณะคำถามของการสัมภาษณ์ จะเป็นการพิจารณาถึงเกณฑ์ต่าง ๆ ตามกรอบความคิดเพื่อแสดงให้เห็นถึง "ตัววัด" (indicator) ในการวิจัย อาทิเช่น ฐานะทางเศรษฐกิจพิจารณาจากรายได้ของผู้สมัครรับเลือกตั้งและการช่วยเหลือทางการเงินแก่พรรคของผู้สมัครรับเลือกตั้ง หรือเกณฑ์ฐานะทางสังคม ซึ่งพิจารณาจากระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นต้น ทั้งนี้ในการสัมภาษณ์นี้ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญตามลำดับมากน้อยของเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งตามแนวความคิดของพรรคการเมือง

2.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการทำสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้ศึกษาจึงมาทำการคัดเลือกแยกแยะ และจัดหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยที่จะเป็นการวิเคราะห์เชิงพรรณนา เพื่อที่จะยืนยันหรือปฏิเสธสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากการศึกษาเรื่อง "การเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย" เป็นการศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อที่จะทราบถึงแนวความคิดโดยทั่ว ๆ ไป ของพรรคการเมืองไทย ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับแนวความคิดนี้เป็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นนามธรรมค่อนข้างสูง ดังนั้น ปัญหาและอุปสรรคของการศึกษาวิจัยนี้ จึงเป็นในแง่ของการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจาก ข้อมูลที่ได้อาจจะขาดความเป็นกลาง ในลักษณะของความคิดที่เข้าหาตนเอง (subjective) แต่ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการวางแนวทางไปในด้านใดด้านหนึ่ง เท่าที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งผู้ศึกษาได้อาศัยพื้นฐานของกรอบแนวความคิด และทฤษฎีที่ได้รวบรวมมาคอยถ่วงถ่วงเพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับมีความน่าเชื่อถือมากที่สุด

นอกจากนั้นข้อจำกัดในด้านของเนื้อหาทางการศึกษาก็เป็นปัญหาอีกประการหนึ่ง ซึ่งการศึกษาในแนวทางนี้ยังมีผู้ทำการศึกษาอยู่น้อยมาก และยังมีผู้ศึกษาในประเด็นดังกล่าวไว้อย่างสมบูรณ์ จึงทำให้ผู้ศึกษาอาจจะขาดข้อมูล ในการศึกษาในบางประการที่สำคัญไปได้ รวมทั้งวิธีการวิจัยปัญหา โดยวิธีการสัมภาษณ์ (interview) ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่เน้นหนักในการศึกษาวิจัยนี้อาจจะทำให้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะปัญหาในด้านตัวบุคคล ซึ่งมีหน้าที่การทำงานและธุรกิจมากมาย ซึ่งอาจทำให้ขาดความสมบูรณ์ของเนื้อหาในบางกรณี แต่ทั้งนี้ผู้ศึกษาก็พยายามแก้ไขข้อจำกัดต่าง ๆ ให้น้อยลง โดยที่การแก้ไขให้หมดไปโดยสิ้นเชิงนั้น ไม่สามารถที่จะเป็นไปได้ในสภาพความเป็นจริง เพื่อผลการศึกษาที่มีความสมบูรณ์และเชื่อถือได้ในระดับหนึ่งของภาคการศึกษา

ประโยชน์ของการวิจัย

หลังจากที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แล้ว คาดว่าจะได้รับประโยชน์ที่สำคัญในอันที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย ดังนี้คือ

1. เพื่อที่จะได้ทราบถึงแนวความคิดของคณะกรรมการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ว่ามีแนวความคิดในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างไร โดยมีความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับแนวความคิด ในการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย

2. ทำให้เกิดความเข้าใจในองค์ประกอบที่สำคัญ ซึ่งพรรคการเมืองใช้เป็นเกณฑ์ในการสรรหาผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อส่งลงสมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองไทย
3. เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษานี้ ไปศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับพรรคการเมืองอื่นๆ โดยทำให้ทราบถึงผลดีและผลเสียของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองใช้ปฏิบัติเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ในผลเสียให้ส่งผลต่อความสำเร็จของพรรคการเมืองต่อไป
4. การศึกษาวิจัยในประเด็นนี้ ยังไม่มีผู้ทำการศึกษาอย่างแท้จริง ดังนั้นการศึกษานี้จึงเป็นความพยายามในการบุกเบิกการศึกษาในประเด็นนี้ ทั้งนี้เพื่อผลในการนำไปศึกษาต่อในบางประเด็น ในลักษณะเจาะลึกในรายละเอียด ในบางกรณีเพื่อความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบพรรคการเมืองไทย อันมีผลสู่ระบอบการปกครองของประเทศ

การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอผลของการศึกษาวิจัยในรูปของวิทยานิพนธ์นี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดลำดับการเสนอเนื้อหาออกเป็น 5 บท ตามรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละบท ดังนี้

การนำเสนอในบทที่ 1 นั้นจะเป็นการกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เพื่อให้ทราบถึงลักษณะสำคัญของปัญหาในการศึกษาวิจัย วัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีการศึกษา ขอบเขตของการศึกษา ข้อจำกัดในการศึกษา นิยามตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา สมมุติฐานที่ใช้ในการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการศึกษา กล่าวอีกนัยหนึ่งในส่วนแรกของการนำเสนอ เป็นการนำเสนอถึงเค้าโครงร่างในการศึกษาวิจัยนั่นเอง

ในส่วนที่สองของการนำเสนอ ในบทที่ 2 เป็นการนำเสนอถึงกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา เพื่อนำแนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ เหล่านี้ มาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยโดยที่แนวความคิดและทฤษฎีที่ผู้ศึกษา ได้นำมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย แนวความคิดในการสรรหาและการคัดเลือกบุคคล แนวความคิดในเรื่องการเป็นตัวแทนในระบบประชาธิปไตยเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการเป็นตัวแทนในระบบประชาธิปไตย แนวความคิดเรื่องการเลือกสรรทางการเมือง ทฤษฎีการตัดสินใจ อันเป็นกรอบความคิดในการศึกษาถึงการตัดสินใจเลือกสรรของผู้มีอำนาจตัดสินใจในการเลือกสรร แนวความคิดเรื่องทรัพยากรทางการเมือง รวมทั้งแนวความคิด

เกี่ยวกับการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งในระบบรัฐสภาของอังกฤษ ตลอดจนการสำรวจผลงาน การศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบในการศึกษา

หลังจากนั้นในส่วนที่ 3 ของการนำเสนอในบทที่ 3 เป็นการกล่าวถึงลักษณะความเป็น มาในการกำเนิดพรรคการเมือง ลักษณะการจัดตั้งการของพรรคการเมือง นโยบายของพรรค การเมือง และการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองโดยทั่ว ๆ ไป รวมทั้งกล่าวถึง ลักษณะความเป็นมา การจัดตั้งการ นโยบาย และการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม และพรรคประชากรไทย ซึ่งเป็นพรรคการเมืองที่ใช้เป็นขอบเขตในการศึกษาวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานความเข้าใจในโครงสร้างของพรรค การเมืองทั้ง 4 พรรคที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

สำหรับในส่วนต่อไปของการนำเสนอใน บทที่ 4 เป็นบทที่ว่าด้วยการวิเคราะห์ข้อมูล อันเป็นการวิเคราะห์ถึงลักษณะการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคประชาธิปัตย์ พรรค ชาติไทย พรรคกิจสังคม และพรรคประชากรไทย โดยทำการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะ การเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมืองดังกล่าวเพื่อยืนยันหรือปฏิเสธสมมุติฐานที่วางไว้

เมื่อได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวแล้วนั้น ในส่วนต่อไปของการนำเสนอข้อมูล ในบทที่ 5 เป็นการสรุปผลการศึกษามิปรายผลการศึกษาที่พบจากการศึกษา รวมทั้งเป็นการนำ เสนอข้อเสนอนะในประเด็นของการเลือกสรรผู้สมัครรับเลือกตั้งอันเป็นการเสนอจากผลของการ ศึกษา